

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului

Mă fac cuvânt peste pământ și Mă dau celor ce Mă caută cu dorul inimii lor, căci cei ce cred în Mine sunt plini de iubire, sunt plini de dor, iar cei ce nu cred în Mine sunt cei ce Mă prigonesc, sunt cei ce Mă tăgăduiesc. Eu sunt Domnul Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, și sunt Fiul mamei Fecioare, după ce Tatăl M-a trimis pe pământ prin nașterea Mea din trup fecioresc acum două mii de ani, căci dorul ei după Dumnezeu Mi-a fost scară slăvită ca să vin pe pământ, ca să vin după om. Și de ce să vin după om? O, vin pe pământ după om, căci dorul omului Mă cheamă să vin, și suspinul lui Mă cheamă, că numai în suspin petrece duhul omului, dar omul nu știe să înțeleagă acest suspin al duhului lui. El caută, săracul, își caută mereu fericirea și viața, și din greu trudește cu căutarea sa, dar Duhul Cel de sus este departe de înțelegerea lui, căci el nu găsește ce caută, iar Eu vin în calea lui și-i dau din duhul Meu, căci omului îi este dor și nu știe de unde vin în el dorul și suspinul cel de la dor și truda lui după viață. Vai omului care nu citește în Scripturi ca să vadă faptele lui Dumnezeu pe pământ și să creadă apoi în El și să-L dorească de însoțitor al său și să se facă el apoi însoțitorul lui Dumnezeu pe pământ!

O, mamă dulce a Mea! O, dulce ți-a fost ție cititul Scripturilor cele despre venirea lui Mesia, Salvatorul omului, mamă! O, cât de mult M-ai așteptat să vin pe pământ, iar tu să-Mi slujești cu dor! Iubirea ta de Dumnezeu M-a dorit și te-a făcut scară slăvită pentru venirea îngerului Meu la tine cu vestea venirii Mele prin nașterea Mea din trupul tău fecioresc, și apoi M-ai primit, și apoi M-ai așezat înaintea oamenilor spre credință sau spre tăgăduire, mamă. Am stat apoi pe pământ și am împlinit toate câte erau scrise să le împlinesc, și apoi M-am așezat iarăși în Tatăl, adică în slava pe care o aveam de la El mai înainte de întemeierea lumii și prin care Tatăl Mă preaslăvește pe pământ, căci Eu sunt Cuvântul Tatălui, și puterea Lui sunt în cer sus, și pe pământ jos, precum este scris.

Pe pământ în ziua aceasta e sărbătoarea venirii tale la Mine și la Tatăl, mamă, căci dacă Eu M-am dus iarăși la Tatăl tu ai rămas pe pământ, ai rămas cu ucenicul Meu. Eram pe cruce și ți-am spus despre el: *«Iată fiul tău»*, iar lui i-am spus: *«Iată mama ta»*, și tu te-ai supus și ai împlinit așa și ai rămas la el, și el te-a iubit cu iubirea Mea din el, căci iubirea lui M-a cunoscut și Mi-a slujit apoi cu mare iubire, și iată, iubirea slujește iubirii, și altfel de slujire nu este pentru iubire, fiindcă iubirea Mea în om își are însoțitorii ei.

O, scumpă mama Mea, Mi-am așezat pe vatra neamului român locul Meu de venire cuvânt pe pământ, căci Tatăl iarăși M-a trimis pe pământ, mamă. M-a trimis Tatăl cuvânt pe pământ, M-a trimis iarăși după om, mamă. Eu sunt dintru început Cuvântul Tatălui, iar când Tatăl a voit să ridice spre izbăvire pe poporul lui Avraam, Isaac și Iacov, popor care era rob în Egipt, M-a făcut Tatăl cuvânt peste Moise și am grăit cu poporul lui Israel patruzeci de ani, mamă, și l-am călăuzit pe el spre țara făgăduinței, căci suspinul lui a ajuns la Dumnezeu și apoi M-a trimis Tatăl pe Mine ca să-l izbăvesc de sub suspin și să-l învăț pe el dorul de Dumnezeu, credința în Dumnezeu și faptele ei, mamă. Iată, așa M-a trimis Tatăl și azi cuvânt pe pământ, căci s-a apropiat sfârșitul veacurilor, și toți și toate așteaptă în cer și pe pământ venirea Fiului Omului, venirea Mea, mamă, căci prin nașterea Mea din trupul tău fecioresc Eu M-am făcut Fiul Omului și M-am făcut Mântuitorul lumii, căci omul pe pământ trăiește numai în robie, mamă. Grăiesc cu tine înaintea celor ce s-au strâns la serbarea ta lângă locul izvorului Meu de cuvânt. Taina țării cu comoară în ea, aceasta este taina alegerii acestui pământ pentru ca să vin, pământul neamului român, mamă, și voiește Tatăl să-l anunțe pe el patrie cerească, patria venirii Mele iarăși de la Tatăl la om cu vestea împărăției cerurilor, cu slava cuvântului Meu, care umple cerul și

pământul, numai inima omului n-o umple el, căci omului nu-i este dor de Dumnezeu pe pământ, mamă. O, hai să grăim la izvor, mama Mea! Oștirile cerești sunt pentru tine venite aici, la izvor, cu sărbătoare pentru tine, iar Eu sunt Fiul lui Dumnezeu și sunt Fiul tău. Hai să-i hrănim pe cei strânși lângă izvorul Meu de cuvânt, căci dorul i-a adus, iar credinței și iubirii lor le trebuie putere, mamă. Hai să Ne slăvim cu slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii, o, mamă plină de cuvânt ca și Fiul tău, Dumnezeu-Cuvântul, căci slava lui Dumnezeu este cuvântul, așa cum a fost și la început, mamă! Amin, amin, amin.

– *O, dulce Fiule al Tatălui Savaot și al meu! Mare este iconomia Tatălui pentru salvarea din moarte a omului, Fiule scump! O, pe toate le mai face omul pe pământ, dar ca să deschidă Scripturile și să citească în ele venirea Ta atunci și acum, nu are omul dor și timp ca să creadă în Scripturi și să le vadă apoi împlinirea așa cum le-am văzut eu când Tu ai venit pe pământ acum două mii de ani. O, ce dor Ți-a fost de om atunci când ai venit! O, ce dor îți este de om și de dorul lui acum când iarăși vii! O, ce dor Ne este Nouă, celor din cer, o, ce dor, Fiule scump! Dar ce s-a întâmplat cu dorul din om, o, Doamne? De ce a căzut din cer dorul omului? O, nu se mai suie la cer mintea omului, inima omului, dorul omului. O, nu mai este credință pe pământ, Fiule scump. Aceasta este vremea să vii: nu mai este credință pe pământ. Iată semnul când Tu trebuie să vii. Ca în vremea lui Noe oamenii de pe pământ n-au iubire de Dumnezeu și n-au credință, ci au lepădare de credință, iar aceasta atrage pe pământ arderea lui, arderea de pe el a toate câte sunt făcute de omul cel potrivit lui Dumnezeu, căci gândurile omului nu sunt ca ale lui Dumnezeu. O, cât Te doare această despărțire între om și Tine, Fiule Doamne! Curând, curând va vedea omul cât Te doare, căci durerea Ta de la om îți copleșește mila, și iată, vii să-l îmbii, vii să-i grăiești ca un Dumnezeu plin de putere, dar el auzind nu aude și văzând nu vede, fiindcă pe pământ este păcatul lepădării de credință, Fiule Doamne. Mă fac cuvânt peste cei ce s-au strâns la gura izvorului Tău și le spun lor să citească Scripturile așa cum eu le-am citit, și apoi Te-am așteptat ca să vii, după cum era scris în Scripturi să vii, și le spun lor că dorul după Dumnezeu se face scară slăvită pentru venirea Ta iarăși la om, o, Doamne. Amin.*

Mă las cu glas duios de mamă la locul izvorului cuvântului Fiului meu și vă găsesc adunați la masă cerească. Eu și cu Fiul una suntem. Eu sunt întru El, iar El întru mine este, căci așa este scris că lucrează Domnul prin cei ce cred în El. Vin să vă dau povețele vieții. Iubiți viața! Ea este Fiul meu, Care a luat pământ cu mâna și a făcut pe om după chipul și asemănarea Sa și a suflat apoi peste el cu gura Sa viață. Iubiți viața, căci Fiul meu v-o dă, căci întru El este viața, iar viața este lumina oamenilor! Feriți-vă de moarte, feriți-vă de păcat, căci fiii oamenilor nu știu ce este moartea, și de aceea petrec întru ea. O, nu iubiți lumea, nici ceea ce este în ea, căci lumea a ajuns la sfârșit, iar Dumnezeu la început, și iarăși se lucrează prin cuvânt ca la început, și iarăși pe toate le face Dumnezeu. O, despărțiți-vă de păcat, că-L doare pe Fiul meu păcatele voastre! Infecioriiți-vă viața! Călugăriți-vă trăirea și viața! Priviți la sfinții care au biruit lumea și carnea, adică trupul, care pofteste împotriva duhului, și apoi s-au sfințit pentru Domnul. O, întoarceți-vă la viață de rai pe pământ, ca să vină de la Dumnezeu viața pe pământ și să ia Domnul de pe el moartea, căci este scris să fie așa. O, nu mai mâncați carne! O, nu mai mâncați carne! O, nu mai mâncați carne! E vina ta, omule, că mănânci carne. E vina ta că nu-L iubești pe Dumnezeu. Nu e vina diavolului acest păcat al tău. E vina cărnii acest păcat al tău, păcatul că nu-L iubești pe Dumnezeu. Nu poți și pe tine și pe Dumnezeu să-L iubești, căci cel ce se iubește pe sine se leapădă de Dumnezeu și apoi îl prigonește pe El.

O, lăsați pofta trupului, care vine de la pofta ochilor, iar aceasta de la duhul truției vieții! O, lăsați iubirea de voi înșivă și dați-I Domnului iubirea, căci la El ea se înmulțește și nu scade, și vă va ieși înainte această avere dacă la Domnul v-o strângeți ca s-o aveți, căci Domnul numai și numai pentru om trudește și Se smerește trudind. O, bucurați-vă de darurile Domnului și de jertfa de iubire a poporului Lui cel jertfitor, și apoi eu iarăși vă voi povățui pe voi spre Fiul meu, Care Se face cuvânt pe pământ acum, la sfârșit de timp, pe vatra neamului român. Fiți blânzi și

smeriți cu inima, fiți ca Fiul meu! Nu fiți ca fiii oamenilor, nu fiți ca fiii veacului acesta, care trăiesc ca în vremea lui Noe și nasc din ei foc care arde lumea, căci de la păcatele omului arde pământul, fiindcă păcatul este foc și este sfârșitul omului.

O, deschideți-vă brațele și îmbrățișați-L pe Fiul meu așa cum eu L-am îmbrățișat și L-am iubit mai mult ca pe viața mea! O, veniți să vă nașteți din cuvânt și să vă faceți fii ai lui Dumnezeu, căci cei ce cred în El, aceia sunt cei care nu mai mor și sunt cei ce trăiesc, și în El trăiesc, în Fiul meu iubit, întru Care eu am binevoit cu iubirea mea, cu dorul meu tot și cu toată trăirea mea pe pământ. Duceți această viață pe pământ și-i veți trăi dulceața și veți fi vii prin ea și veți fi hristoși și Domnul Se va slăvi prin voi, căci voia Lui este sfințirea voastră.

Învățați iubirea și apostolia ei! învățați viața cea fără de păcat! învățați iubirea de la Ioan, ucenicul cel iubit al Fiului meu și căruia El m-a dat când S-a dus la Tatăl după ce a înviat, iar el m-a luat acasă la el și m-a iubit și m-a însoțit și m-a hrănit cu Fiul meu și am stat în ascultare de Dumnezeu. Amin.

O, casa ta trebuie să-I folosească lui Dumnezeu, nu ție dacă ești copilul lui Dumnezeu. Aceasta trebuie să știe un copil al lui Dumnezeu. Și cum să folosească ea, casa ta, lui Dumnezeu și nu ție? Mai întâi tu trebuie să-I slujești lui Dumnezeu și nu ție sau celor ce sunt ai tăi, și apoi tu trebuie să-L aduci pe Domnul în casa ta, la masa ta, la inima ta, în fapta ta, și apoi să-Ți dea El să faci lucrul Său pe pământ și peste oameni. Voia ta să moară ca să poată Domnul să te facă pe tine voie a Sa apoi, dar nu când și când, ci mereu, și așa veți fi voi împărăția lui Dumnezeu, o, fii hrăniți de Dumnezeu cu hrană de sus, și veți fi casa lui Dumnezeu pe pământ așa cum a fost Ioan, ucenicul cel iubit prin iubirea din el și căruia Fiul meu m-a dat când S-a dus la Tatăl.

O, fiți blânzi și smeriți cu inima, smeriți cu purtarea și cu înfățișarea! Ieșiți din lume, căci lumea a ajuns la sfârșit, iar Domnul la început! Cel ce stă în lume, acela bea din vinul ei vrând-nevrând, iar cel ce iese din ea, acela bea din vinul Domnului, de la masa Lui, din harurile Lui, care se fac slava lui Dumnezeu peste cei ce stau sub har. Luați și mâncați și beți din gura Domnului, căci cuvântul gurii Lui se slăvește pe pământ și cheamă omul la viață, la iubire de Dumnezeu, și pe morți la înviere! Vine ziua când cei adormiți se vor scula și vor mărturisi acest cuvânt și acest loc de izvor al Fiului meu. O, ce vor face atunci cei ce tăgăduiesc această venire a Sa după om?

O, Fiule Emanuel, mergem la cei adunați la izvor și le dăm vindecare și credință, căci lumea aceasta le dă la oameni cădere și necredință, Doamne. în ziua aceasta stăm la masă cu ei, și apoi le vom da iarăși povața, că e mare această sărbătoare de cuvânt peste cei ce se adună în ziua mea de serbare la izvorul cuvântului Tău. Te-am mângâiat cu venirea mea peste cei ce s-au strâns să audă din cer și să ia mângâiere. O, mângâie-i și Tu pe ei, căci Tu ești Mângâietor și ești Mântuitor, o, dulce Fiul meu și Dumnezeul meu. Amin. amin, amin.

– Îi mângâi, mamă, și iarăși îi voi mângâia spre scursul zilei. îi îmbrățișăm în zorii sărbătorii și iarăși îi vom îmbrățișa în cuvânt spre scursul zilei, iar Tatăl va avea mângâiere din lucrul cel așezat înaintea Lui, căci voia Tatălui este sfințirea omului, o, mama Mea dulce la cuvânt ca și iubirea ta pentru om, căci ai fost dulce pentru om, mamă, în toată vremea ta pe pământ, și așa ești și acum din slăvile cerești când îi mângâi pe cei credincioși Mie, mamă. Amin.

O, poporul Meu cel jertfitor, Mă aplec să-ți mulțumesc că ai gătit zi de sărbătoare și popas pentru cei ce vin după Mine și după tine ca să asculte glasul Meu. Fii mulțumit și mulțumitor, tată, că mare lucrare este la Mine să-Mi gătești tu masă ca să cinez Eu cu omul și să-l povățuiesc pe el spre viața fără de moarte pe pământ și să-l fac pe el fiu al sfințeniei, fiu al puterii care biruiește în om lumea. Amin.

Iar voi, cei ce v-ați strâns cu dor în piept la izvor, v-am răcorit cu râul vieții, și iarăși vă voi răcori și iarăși vă voi învăța spre scursul zilei, și vă voi trimite toată mângâierea Mea, toată povața Mea, iar voi să lepădați, tată, grija cea lumească, și fiți ca îngerii pe pământ, că Eu, Domnul, nu vă cer ceea ce nu puteți, dar ceea ce vă cer Eu se poate numai cu iubirea de

Dumnezeu în voi. Iubirea de Dumnezeu alungă frica, alungă păcatul, căci păcatul aduce frică peste inima omului. Acolo unde nu este harul lui Dumnezeu, acolo este frica, acolo este păcatul. O, iubiți pe Dumnezeu și veniți aici la izvor ca să învățați să-L iubiți pe Dumnezeu! Veniți și învățați, căci am la izvor pe cei ce învață de la Dumnezeu pe om! Veniți să vă întâlniți cu Dumnezeu, și veți lua ca plată viața. Curând, curând nu va mai fi nimic pe pământ și vor fi numai cei ce-L iubesc pe Dumnezeu și vor lua ca plată viața. Amin. Eu vin curând, și plata Mea este cu Mine și voi da viața celor ce iubesc viața. Amin.

Eu sunt în mijlocul oamenilor cu acest izvor de cuvânt, căci omul fără hrană din cer peste el moare, moare mereu. Să vină omul să învețe de la Mine prin acest cuvânt viața, căci am venit iarăși de la Tatăl la om, și lucrez cu slava pe care o am de la Tatăl mai înainte de întemeierea lumii, iar slava aceasta ce o am de la El este cuvântul gurii Mele, cuvântul care a făcut cerul și pământul, și care face iarăși cer nou și pământ nou, Ierusalim nou și popor nou, precum este scris în Scripturi să lucrez Eu, Mieluțul Tatălui, pentru cei răscumpărați de El dintre oameni ca să fie ei împărăția Mea pe pământ.

Pace vouă! Pace vouă! Pace vouă! Sfârșesc cuvântul Meu, și iarăși îl voi grăi pe el spre sfârșitul zilei, spre sfârșitul sărbătorii și vi-l voi da vouă de hrană. Amin, amin, amin.

Această zi de sărbătoare este mângâierea mamei Mele Fecioare, cea mai mare zi din viața ei de pe pământ. Această zi e zi de mângâiere, iar Eu, Domnul, voiesc să știe cei ce se hrănesc cu glasul gurii Mele, să știe ei că mama Mea Fecioara și-a strâns tot dorul ei spre ziua aceea, căci după ce Eu M-am dus iarăși la Tatăl după învierea Mea i-am lăsat ei dorul după ziua aceasta, dorul după Dumnezeu, dor mai mare decât acela când ea aștepta pe Mesia să Se nască pe pământ între oameni precum era scris în Scripturi să se îplinească.

Voi, cei ce v-ați adunat în ziua aceasta la glasul Meu cel hrănitor de suflete, învățați de la mama Mea Fecioara dorul de Dumnezeu așa cum ea l-a învățat, căci ea a așteptat cu dor neliniștit ziua și noaptea unirea ei cu patria cea de sus, cu Tatăl și cu Fiul și cu Duhul Sfânt și cu toate oștirile cerești și îngerești. Ea a știut întreg ce înseamnă Dumnezeu și țara cea de sus, gătită ca o mireasă, împodobită pentru Mirele ei, ziua cea veșnică, pe care ea a primit-o în dar pentru vecii când Eu am venit și am trecut-o pe ea hotarul între văzutele și nevăzutele facerii lui Dumnezeu. Facerea cerului și a pământului, facerea cea de la Dumnezeu poartă în taina ei văzutele toate și nevăzutele, și voiesc să știe omul ce înseamnă facerea lui Dumnezeu și ce înseamnă Dumnezeu. Eu, Domnul, stau cuprins în durere fără margini că nu știe omul ce înseamnă Dumnezeu și unde este El și unde este omul. Vreau să-l fac pe om să știe că nu se poate ascunde de Dumnezeu și că Mă îndurerează omul cu durere fără de margini.

După ce Eu l-am zidit pe om și am pus în el duh de viață, el numaidecât s-a înălțat, s-a semețit, și apoi s-a ascuns numaidecât de Dumnezeu, a simțit în trupul lui să facă acest păcat, și aceasta a fost despărțirea lui de Dumnezeu, pe Care-L simțea dușman apoi. O, iată ce îl învață pe om păcatul! Păcatul are cea mai ascunsă față și poartă în el văzutele și nevăzutele lui. Vreau să-l deprind pe om să se lase făcut de Dumnezeu, să se facă Dumnezeu prin har ca să nu mai fie dușmănie între el și Dumnezeu din pricina păcatului cel ascuns în el, și pe care nu și-l poate ascunde de Dumnezeu.

Voi, cei care veniți la izvorul înțelepciunii tainelor lui Dumnezeu, văzutele și nevăzutele lui Dumnezeu, învățați de la Mine că omul are în facerea pe care o face el văzutele și nevăzutele cele lucrate de el, și pe care Dumnezeu le cunoaște în tot cuprinsul lor. Omul își este unul altuia dușman și făcător de moarte, și vreau să-l deprind pe om să înțeleagă aceasta ce nu înțelege el prin toate câte face el. Omul are în el firea lui cea căzută, ascunderea de Dumnezeu, nu ascunderea de om, căci dacă n-ar avea în el ascunderea de Dumnezeu el n-ar avea nici ascunderea de om. Ascunderea dintre om și om este dușmănie între unul și altul, nu este altceva,

iar Eu am venit pe pământ acum două mii de ani să-l învăț pe om lumina, că mare suferință e pe om și în om din pricina ascunderii de Dumnezeu și de om. Omul care se ascunde cu nevăzutele lucrute de el înaintea lui Dumnezeu și a omului este cuprins apoi de teama cea de la ascundere, și această suferință a fost născută de om în rai, căci omul a fost așezat în rai cu trupul lui cel dintâi și peste care trebuia să-L aibă pe Dumnezeu, Care a știut cum l-a făcut pe el și Care și știa să-l păzească și să-l lucreze mereu ca să-l aibă Domnul pe om și să nu se aibă omul pe el, ci Domnul să-l aibă dacă l-a făcut să-l aibă. Înțelepciunea aceasta însă l-a părăsit pe om încă de la început, și aceasta s-a întâmplat pentru că omul i-a deschis duhului cel străin, cel necunoscut de el, iar cel necunoscut nu-i poate face decât rău omului, așa cum s-a și întâmplat încă de la începutul omului, și atunci Eu, Dumnezeu-Cuvântul, am rostit cuvânt și am zis duhului cel potrivit voii Mele în om: *«Dușmănie voi pune între tine și femeie, între seminția ta și seminția ei, și aceasta îți va zdrobi ție capul, iar tu îi vei împunge ei călcâiul»*. Iată, înțelepciunea cea părăsită de om în rai a făcut ca omul să se facă dușman lui Dumnezeu, dușman prin ascundere, dușman care n-a căpătat decât suferință peste trup și blestem peste pământ, care avea să-i fie omului mamă hrănitore și dăruitoare de hrană dacă omul ar fi rămas în ascultare și în neascundere de Dumnezeu. Când Eu, Domnul, am rostit aceasta peste om i-am fost și nu i-am fost dușman omului, dar omul și-L face singur dușman pe Dumnezeu atunci când se ascunde de El ca de un dușman, și și-l face singur dușman pe om atunci când el se ascunde de om ca de un dușman.

O, e mare taina lui Dumnezeu cu omul, și voiesc această taină s-o înțeleagă omul și s-o pătrundă așa cum a pătruns-o mama Mea Fecioara de a dorit-o ea în toată vremea ei cea de după învierea Mea prin care M-am așezat iarăși întru Tatăl, căci ea a dorit apoi cu dor să intre întru împărăția nevăzutele lui Dumnezeu, care-i hrănea din ele dorul de ele, pentru că ea era locașul curăției și al luminii a toate ale ei, căci ea nu a cunoscut în trupul și în duhul ei duhul ascunderii cea prin lucrare, ci a cunoscut numai înțelepciunea tainelor, care trebuiau tănuite spre ocrotirea lor înaintea oamenilor, căci oamenii își sunt dușmani unii altora prin ascundere și își sunt dușmani prin mărire de sine, prin semeție lucrătoare, căci om pe om se dărmă pentru mărirea cea de pe pământ a omului și nu pentru altceva face el aceasta.

O, mama Mea scumpă! Dulce ți-a fost iubirea și răbdarea, mama Mea! Taina vieții tale, taina inimii tale a fost iubirea și mila, că mare ți-a fost simțământul duhului iubitor de oameni, mama Mea! Taina vieții tale cea mai presus de orice iubire de pe pământ a omului curat cu inima și cu viața, taina iubirii tale a purtat în ea voia Tatălui și a Fiului și a Duhului Sfânt, iubirea cea care se numește Dumnezeu și cu care i-ai iubit pe oameni, pe toți oamenii, mamă, că milă îți era de ei, și te durea în tine mila aceasta așa cum îi doare ea în ei azi pe cei în care Noi am pus spre lucrarea ei mila de om, mamă, mila care lucrează pentru om, mama Mea. În ziua ta de serbare am desfăcut Eu taina dorului tău, căci ziua aceasta poartă în ea unirea ta cu patria de sus, cu nevăzutele lui Dumnezeu-Făcătorul, mamă, dar ele sunt taină cerească și nu sunt ascundere de om, ci sunt purtate de Dumnezeu în taină pentru cei ce-L iubesc pe El pe pământ, așteptând unirea lor cu El, așa cum tu ai așteptat-o în toată viața ta de pe pământ, mama Mea. O, bucură-te pentru ziua venirii tale întru cei cerești și presară tu duhul iubirii de Dumnezeu peste cei ce Ne caută în casa tainelor, în lucrarea Mea de cuvânt, aici, la izvorul ei, mamă. Amin.

– O, Fiule al meu, ce plin ești de cuvânt acum, la sfârșit de timp! Pe vremea lui Moise, când ai grăit în mijlocul poporului Israel timp de patruzeci de ani pe calea lui spre Canaan, Te-ai arătat Dumnezeu tare peste neamurile pământului, ca să faci acelea cale cărării Tale cu poporul Israel din loc în loc până în țara făgăduinței, dar ca și Adam în rai s-a semețit poporul Tău și a căzut pe cale, a căzut prin semeție poporul acela, căci semeția l-a făcut să Te părăsească, să Te uite, Doamne. Tu însă, patruzeci de ani l-ai însoțit cu mult cuvânt ca să-l tot sprijini cumva și să nu Te tăgăduiască el între neamuri. Ai făcut din el lumină neamurilor în vremea aceea, căci Tu erai lumina cea din mijlocul lui. El însă s-a făcut întuneric, căci s-a ascuns de poruncile Tale și nu Te-a mai avut de Salvator al său nici pe Tine nici pe Moise, căci

vai celui îndoielnic după ce el crede până nu vede! Tu ești ascuns în tainele Tale, dar omul nu tot așa este, nu tot așa lucrează, și omul îți este dușman, Fiule scump, și îți face teamă, Doamne, căci eu cunosc teama aceasta de la om, și ea m-a îndurerat mult când Te-am avut pe pământ Fiul meu Cel de la Dumnezeu dat mie să Te nasc și să Te cresc și să Te ocrotesc de omul cel dușman lui Dumnezeu. De omul cel ascuns în sine și în om îi este teamă și lui Dumnezeu și omului, și, iarăși, unui așa om îi este teamă de Dumnezeu și se ascunde, și îi este teamă de om și se ascunde de om, căci cel ascuns în sine și în om însuflă duh de teamă în alt om de lângă el, și duhul ascunderii se simte aproape atunci când el lucrează din om peste om. O, își va spune omul că așa lucrează și Dumnezeu. O, omule, o, omule ne iubitor de lumină, fă tu, lucrează tu tot ceea ce poate vedea cel din preajma ta, și vei scăpa de păcatul ascunderii și-i vei face omului bine ca și Dumnezeu, și atunci poți să spui că lucrezi ca Dumnezeu. Un rege aspru cu firea și războinic cu duhul trecea odată pe cale cu oastea lui înarmată pentru război și a întâlnit doi oameni sfinți în cale și aceștia fugeau ca să se ascundă, iar regele cel aspru striga după ei urmărindu-i, și apoi le-a spus lor: dacă sunteți cu Dumnezeu de ce vă ascundeți, de ce vă temeți? Ei însă i-au răspuns lui: nu ne temem pentru noi, o, rege, ci ne temem pentru tine ca nu cumva să-ți pricinuim ție vreun păcat, și de aceea ne ascundem de la fața ta. O, iată câtă iubire, cât duh iubitor de oameni îi umbrește pe cei ce-L iubesc pe Dumnezeu și pe om.

Voi, cei ce ați băut azi la izvor duhul înțelepciunii tainei lui Dumnezeu cu omul, veniți să învățați de la Dumnezeu, căci vremea e scumpă acum și trebuie s-o folosiți pentru Dumnezeu, nu pentru voi. Dați-I Domnului vremea voastră pe pământ așa cum eu l-am dat-o! Ajutați-vă unii pe alții spre calea tainelor cerești, căci Domnul iarăși stă cu omul în cuvânt și îl călăuzește pe el spre tainele vieții, așa cum l-a călăuzit pe Israel vreme de patruzeci de ani în pustiu neamurilor de pe pământ spre țara făgăduinței. Iubirea de Dumnezeu să înlocuiască în voi iubirea care-l scoate pe om din Dumnezeu. Învățați iubirea de Dumnezeu și tainele ei cele de sus! Iubiți în cer, nu iubiți pe pământ, și ajutați-vă pentru tainele lui Dumnezeu așa cum Iosif m-a ajutat pe mine pe calea mea pentru Fiul lui Dumnezeu, Care S-a făcut Fiul meu pe pământ! O, ce mult m-a ajutat el, ce mult m-a iubit, ce mult m-a tănuit înaintea oamenilor pentru lucrarea Fiului lui Dumnezeu în mine și pentru venirea Lui spre oameni apoi, după cum timpul Scripturii hotărâse să fie așa! Iubirea cea pentru Dumnezeu trebuie să aibă martori pe pământ așa cum am avut eu încă de la începutul vieții mele între oameni și până la sfârșitul ei pe pământ. Tot așa ar trebui să aibă martori și iubirea cea pentru om, așa cum eu am iubit și am avut martori iubirii mele cea pentru om, căci i-am iubit mereu pe toți și le făceam bine pe calea lor spre cer și-mi tănuiam inima mea lor, căci aveam nevoie de iubirea omului ca s-o dau lui Dumnezeu cu tot cu om, dar iată, păcatul omului nu voiește să aibă martori, dar îl are pe diavolul martor, așa cum omul cel întâi zidit a avut martor semeției lui pe Dumnezeu și pe diavol, căci omul nu poate să se ascundă de Dumnezeu și nici diavolul nu poate, și atunci a văzut Fiul meu pe satana ca fulgerul căzând din cer din pricină că s-a plecat semeției omului, voi omului.

Când cei necredincioși au tras spre judecată pe femeia cea păcătoasă pentru ca s-o judece pe ea Fiul meu Iisus, El descoperea cu degetul pe pământ scrise păcatele lor, ale celor ce își pregătiseră pietre ca s-o omoare cu ele pe cea prinsă de ei spre omor, și judecata lor a fost mai mare decât răutatea cu care voiau ei să pedepsească pe cel greșit, și iată, omul nu se poate ascunde în spatele altui om, căci nimeni nu este drept înaintea lui Dumnezeu, ba, din contra, cel ce dă să-l învinuiască pe om nu este altul decât cel mai greșit decât acela.

Omul este păcătos și trebuie să se umilească și nu să judece, căci scris este: «Cel ce judecă a și fost judecat». Și cum aceasta? Păcatul din om este acela care judecă păcatul altui om, căci omul nu este ca Dumnezeu, Care nu judecă, fiindcă Dumnezeu este Mântuitor, nu Judecător omului așa cum este omul, bietul de el, omul care este judecat de însuși păcatul lui.

O, nu judecați, fiilor! Iertați, și vi se va ierta, așa cum a spus Fiul meu! Eu cât am stat pe pământ i-am ajutat și i-am curățat și i-am îmbrățișat pe toți păcătoșii, pe toți suferinzii și i-am

învățat și i-am iubit, și numai iubire am împărțit, numai milă, numai pace, numai bunătate. Cel ce se dorește iubit, acela nu poate iubi, dar cel ce iubește nu caută iubire, ci numai o împarte pe ea. Iată, femeia cea dintâi s-a iubit pe sine, s-a vrut iubită și a făcut moarte peste om, iar femeia cea de-a doua nu s-a voit iubită, ci a iubit, și a împărțit iubire peste om, iubire și viață, că mare taină este să fie omul născut din cer și nu de pe pământ.

O, căutați nașterea voastră cea de sus, cea din Dumnezeu, ca să aveți iubire de Dumnezeu și pe ea s-o împărțiți în jur, voi, fii și fiice de pe pământ! O, nu rămâneți în nașterea voastră cea din părinți, căci trupul cel din părinți stă împotriva Duhului Cel din cer. Căutați să vă umpleți de dorul patriei cea de sus și al nevăzutelor ei, și spre ea să-i petreceți pe toți oamenii pe calea voastră pe pământ cu oamenii. Viața mea așa a lucrat cât am stat între oameni, și așa am așteptat eu ziua cea mai dulce a vieții mele, ziua întâlnirii mele cu nevăzutele lui Dumnezeu, Cel ce a făcut cerul și pământul, văzutele toate și nevăzutele. Fiți fii și fiice ale luminii lui Dumnezeu! Nu vă ascundeți de Dumnezeu, ci doriți-L cu dor mult, căci taina facerii cea de la Dumnezeu poartă în taina ei văzutele toate și nevăzutele, de care omul nu se poate ascunde. O, păcatul omului îl învață pe om să se ascundă de Dumnezeu, iar iubirea îl învață să-L împartă pe Dumnezeu ca să nu mai fie dușmănie între om și Dumnezeu, și între Dumnezeu și om din pricina ascunderii de Dumnezeu a omului. Iubiți-L pe Dumnezeu, iubiți-L ca mine și ca Ioan, căruia Fiul meu m-a dat spre îngrijire când S-a dus la Tatăl! Fiți înțelepți prin cele din cer, nu prin cele de pe pământ! Faceți-vă fii ai înțelepciunii cea de sus, care vă face cerești cu inima și cu iubirea și cu privirea și cu lucrarea! Scăpați-i pe oameni de judecata lor, învățându-i curățenia inimii unii față de alții și față de Dumnezeu și ajutorarea cea miluitoare, căci cel ce nu judecă pe aproapele său, acela nu este de pe pământ, ci este din cer, și a scăpat de judecată unul ca acela. O, mare este taina iubirii! Ea se învață din cer, nu de la oameni. De la oameni se învață îngâmfwarea și judecata cea de la ea, iar de la Dumnezeu se învață umilința, și prin ea nejudicata. Amin.

O, Fiule scump al meu, am fost în ziua aceasta dăruitoare de naștere de sus a omului care vine și aude glasul Tău aici, la izvor, glasul care naște din el om nou și care-l face pe om Dumnezeu prin harul Tău, care curge și îndumnezeiește acolo unde el se așează. Fii mărit, fii binecuvântat de cei ce Te iubesc ca în cer pe pământ, o, Doamne, o, Fiule al Tatălui Savaot, o, Fiule al meu, al mamei Fecioare, care Te-a adus din Tatăl la om pe pământ ca să fii cu omul și iarăși să Te duci apoi la Tatăl și iarăși apoi să vii, după cum ai și venit iarăși, împlinind iarăși Scriptura venirii Tale prin care Tu ai vestit atunci venirea Ta de azi. Amin, amin, amin.

– O, mama Mea, despreunează-ți și iarăși împreunează-ți brațele pentru cei ce Ne iubesc, mamă, și îmbrățișează-i în taina iubirii cea de sus! Taina iubirii între Noi și om s-o învețe de la Noi omul, mamă, și toți să Ne iubească pe Noi între cei ce vin la izvor, iar Noi să-i iubim pe ei și să le dăm cerul, mamă, căci cele nevăzute ale facerii lui Dumnezeu îi cuprind pe ei în taina lor, și le trebuie vindecată vederea ca să vadă ei cu ea pe cele nevăzute cu ochii omului, cu mintea omului, mamă.

O, popor venit la izvor ca să auzi glasul lui Dumnezeu! Vino, tată, așa cum îi place lui Dumnezeu să vii și să fii, și nu veni cum îți place ție să vii și să fii! Vezi dorirea Mea, vezi-o în cuvântul Meu de peste tine și fă-te după placul Meu, și vei umbla în lumină, căci cele de la Dumnezeu în om sunt în lumină și sunt în tainele ei, și fericite de cei ce știu să citească tainele lui Dumnezeu și pe cei ce le poartă pe ele pe pământ! Eu M-am tănuit în om și cu omul atunci când am lucrat tainic, dar n-am făcut așa ca să Mă ascund de om, ci am făcut așa pentru că omul nu este plămădit din cer ca să vadă și ca să știe ca în cer. Cel ce ia din cer, acela lucrează ca Dumnezeu și este judecat de oameni pe pământ ca și Dumnezeu, pentru că oamenii sunt de pe pământ.

O, nimeni nu poate să ia nimic din cer ca să poarte și ca să dea dacă nu este dat lui de la Tatăl să aibă și să dea și să aducă rod lui Dumnezeu. Ți-am spus acum această taină, popor care

vii la izvor ca să crești cu hrana cea de la Dumnezeu, și caută să înveți bine taina aceasta ce ți-am spus-o Eu acum. O, ia numai din gura Mea și nu lua pentru tine din gura omului, căci omul îi este dușman lui Dumnezeu prin ascundere și îi este dușman omului prin cele ascunse în el. O, ia din Mine, tată, ia din gura Mea și ia de la cei ce ți-L împart pe Dumnezeu, căci ei nu pot lua dacă nu le dă Dumnezeu ca să ia și ca să dea. Așa să înveți și așa să crezi, și binecuvântată să-ți fie ție credința și roadele ei, popor care vii la izvor, și dacă vii, învață, tată, învață dorul de Dumnezeu, popor hrănit de Dumnezeu! Amin.

Binecuvântată să fie inima celor ce vor lua această învățătură în inima lor spre nașterea lor din Dumnezeu! Amin.

Pace vouă, celor de la gura izvorului Meu! Pace celor ce se strâng pe lângă voi la izvor în sărbători! Amin.

Pace vouă, celor ce iubiți pacea Mea, iubirea Mea și tainele ei! Fiți fiii tainelor cerești și lucrați cu ele în taina Duhului Sfânt, Care strălucește când El lucrează, fiilor! Fiți țara strălucirii celor de sus pe pământ, căci țara Mea de pe pământ acum, la sfârșit de timp, poartă de la Mine numele ei cel frumos, țara strălucirii, după harurile Mele lucrătoare din ea, fiilor. Amin, amin, amin.

15/28-08-2008